

LADOS ANDOR

1912. április 4. Losonc - 1997. december 16.

KATONAI SZOLGÁLAT, BEOSZTÁSAI

1. Kerületi Parancsnokság (Budapest), politikai osztályvezető	1949. február 1.-1949. október 1.
1. Kerületi Parancsnokság, 7. hadosztály (Esztergom), politikai osztályvezető	1949. október 1.-1950. augusztus 1.
7. páncélos hadosztályparancsnokság (Esztergom), politikai osztályvezető	1950. augusztus 1.-1950. október 6.
Honvéd Akadémia, tanulmányvezető politikai tiszt	1950. október 6.-1951. november 22.
Magyar Néphadsereg (MN) Honvéd Vezérkar Hadműveleti Csoportfőnökség, politikai tiszt	1951. november 22.-1954. november 10.
MN Páncélos Parancsnokság, politikai helyettes	1954. november 10.-1955. december 26.
Honvédelmi Minisztérium (HM) Politikai Csoportfőnökség Katonai Panaszbjelentő Osztály, osztályvezető	1955. december 26.-1956. április 23.
MN Vezérkar (MNVK) 2. Csoportfőnökség, parancsnok politikai helyettese, függetlenített pártbizottsági titkár	1956. április 23.-1957. április 11.
MNVK 2. Csoportfőnökség, politikai helyettes	1957. április 11.-1962. január 31.
MNVK 2. Csoportfőnökség, szófiai katonai és légügyi attasé	1962. január 31.-1965. szeptember 20.
MNVK 2. Csoportfőnökség, közvetlen személyi tartalék	1965. szeptember 20.-1969. január 6.
MNVK 2. Csoportfőnökség, prágai katonai és légügyi attasé	1969. január 6.-1972. szeptember 25.
MNVK 2. Csoportfőnökség, közvetlen személyi tartalék	1972. szeptember 25.-1972. december 1.

RENDFOKOZATAI

százados	1949. május 1.
őrnagy	1951. november 7.
alezredes	1954. november 10.
ezredes	1963. február 28.

PÁLYÁJA

Apja Lados András segéd munkás, nyugdíjazott hivatalsegéd, anyja Róka Mária, felesége Rónafalvi Judit. Négy gimnáziumi osztályt végzett, eredetileg nyomdászsegéd volt. 1932 óta tagja volt a csehszlovák Szociáldemokrata Pártnak (SZDP). 1934–36-ban tényleges szolgálatot teljesített a csehszlovák hadseregben, ott részt vett illegális pártcsoport-szervezésében. 1946-ban áttelepült Magyarországra és 1948-ban a Békéscsabai Megyei Pártbizottság küldte a néphadseregbe.

Hivatásos állományba 1949. február 1-jén vették, valószínűleg azt követően, hogy korábban három hónapos képzésen vett részt a Honvéd Petőfi Akadémián. Budapesten volt politikai osztályvezető az 1. Kerületi Parancsnokságon 1949. október 1-ig, 1949. májustól századosi rendfokozattal. Az esztergomi 7. hadosztály politikai osztályvezetője volt 1950. októberéig. Következő feladatkörében a budapesti Honvéd Akadémián tanulmányvezető politikai tisztként tevékenykedett 1951. november 22-ig, ekkor megkapta őrnagyi kinevezését.

Ezután a Honvéd Vezérkarnál kapott feladatot, a Hadművelési Csoportfőnökségen volt politikai tiszt. Ekkor alezredessé léptették elő, majd Budapesten a Magyar Néphadsereg Páncélos Parancsnokságán volt politikai helyettes 1955. december 26-ig, közben két évet járt a Marxista-Leninista Esti Egyetemre 1954-ig. A Páncélos Parancsnokságról a Honvédelmi Minisztérium Politikai Csoportfőnökségén kapott beosztást, itt a Katonai Panaszbejelentő Osztály vezetője volt 1956. április 23-ig. A következő időszakban a Magyar Néphadsereg Vezérkar 2. Csoportfőnökségén voltak beosztásai, a parancsnok politikai helyettese és függetlenített pártbizottsági titkár volt 1957. április 11-ig, majd politikai helyettes egészen 1962. január 31-ig, ezután szófiai katonai és légügyi attasé volt 1965. szeptember 20-ig. Életrajzában így ír az 1956-os eseményekről: „Az ellenforradalom idején szabadságomat megszakítva szolgálati helyemen tartózkodtam.” Minősítésében így írnak róla: „Az ellenforradalom alatt felesége kórházban volt, három kicsi gyermekét maga látta el. Nehéz családi helyzete és a hangulatkeltés a politikai munkásokkal szemben, visszahúzódná tette. Nem vált az ellenforradalom támogatójává, de a politikai munka irányításában bátrabbnak kellett volna lenni. November 4-én azonnal talpra állt. A Szovjetunió segítségével visszaadta önbizalmát és bátran, következetesen fellépett minden helytelen megnyilatkozás ellen.”

A szófiai megbízatása után a 2. Csoportfőnökség közvetlen személyi tartaléka volt, majd kinevezték prágai katonai és légügyi attasénak, ebben a pozíciójában 1972. szeptember 25-ig tevékenykedett. Közben a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia összefegyvernémi tagozatát 1960-ban, majd 1966-ban az MSZMP öt hónapos pártfőiskoláját végezte el. Prágai szolgálata után ismét közvetlen személyi tartalékba került nyugdíjazásáig, 1972-ig. 1997. december 16-án hunyt el.

KITÜNTETÉSEI

Magyar Népköztársaság Érdemérem arany fokozata (1952)
Kiváló Szolgálatért Érdemérem (1955)
Szolgálatért Érdemérem 10 év után (1959)
Kiváló Szolgálatért Érdemérem (50. születésnapjára) (1962)
Kiváló Szolgálatért Érdemérem 15 év után (1964)
Szolgálati Érdemérem 20 év után (1969)
Haza Szolgálatáért Emlékérem arany (1970)
Kiváló Szolgálatért Érdemrend (1972)

FORRÁS

Hadtörténelmi Intézet és Múzeum, Központi Irattár 331/583